

Sygn. akt III U 391/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 31 marca 2015 r., **znak:** (...) -2015

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje, iż dochód wnioskodawcy M. F. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za 1973 r. wyniósł 24.600 zł (słownie złotych; dwadzieścia cztery tysiące sześćset) i w związku z tym zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. do ustalenia wartości kapitału początkowego przy uwzględnieniu w/w dochodu,

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 391/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 czerwca 2015 r.

Decyzją z dnia 31 marca 2015 r., znak: (...) (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., ustalił wnioskodawcy M. F. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Wartość kapitału początkowego wyniosła 59.794,90 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 928,98 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1982 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 76,09 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 76,09 % przez kwotę bazową 1.220,89 zł. Zakład przyjął okresy składkowe w wymiarze 10 lat, 10 miesięcy i 10 dni.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład nie uwzględniał okresów od 1 października 1980 r. do 13 października 1980 r., gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Jednocześnie poinformowano, że za okres zatrudnienia od 24 sierpnia 1970 r. do 2 stycznia 1971 r. zostały wprowadzone kwoty minimalnego wynagrodzenia.

W podstawie prawnej decyzji powołano ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ustalając ponownie wartość kapitału początkowego ZUS wyliczył go na kwotę 62.089,72 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjęto na kwotę 1.006,99 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 82,48 % przez kwotę bazową 1.220,89 zł. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1973-1982. Do obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot, o których mowa w art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w latach 1973-1982,

w którym wnioskodawca pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego, przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 30 kwietnia 2015 r. wnioskodawca M. F..

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że zakład pracy (...) R., który wystawił mu druk Rp-7 za lata 1973-1977 podał jego wynagrodzenie zasadnicze, pomimo iż pracował w systemie akordowym i jego prawdziwe zarobki były co najmniej dwukrotnie wyższe. Brakuje list płac, na podstawie których możliwe byłoby ustalenie faktycznych zarobków. Zakład pracy ponadto przy wystawianiu druku Rp-7 nie uwzględnił będącego w posiadaniu wnioskodawcy dokumentu poświadczającego zarobki za 1973 r. Ponadto wnioskodawca wyraził zdziwienie, w jaki sposób może dojść do utraty list płac za lata, które stanowią podstawę do ustalenia wysokości emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu ZUS odwołał się do treści § 21 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe

i zasad wypłaty tych świadczeń i wskazał, iż z akt sprawy wynika, że do organu rentowego zostało przedłożone zaświadczenie o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z dnia 28 października 2014 r. z okresu zatrudnienia

w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w R.

w latach 1973-1981 wraz z kartoteką z dnia 21 stycznia 2015 r. dotyczącą wynagrodzenia osiągniętego w 1981 r.

Dokumenty te nie były kwestionowane przez organ rentowy, który przyjął w całości wykazane tam wynagrodzenia,

a obliczony na ich podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 82,48%.

Sąd Okręgowy w Przemyśle ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. F., ur. (...), w dniu 5 lutego 2015 r. złożył wniosek o emeryturę. Do wniosku dołączył dokumentację poświadczającą przebieg zatrudnienia i wysokość osiągniętych dochodów.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że w okresie od 19 lutego 1973 r. do 31 marca 1981 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w R. na stanowisku stażysty, asystenta geodety, starszego asystenta geodety, a ostatnio na stanowisku geodety, na którym otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze według 13 kategorii płac, tj. 4.300 zł, plus dodatek za wysługę lat

w wysokości 5 % wynagrodzenia zasadniczego, średnie wynagrodzenie

w akordzie zaś 7.131 zł.

Wnioskodawca przedłożył: zaświadczenie o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z dnia 21 stycznia 2015 r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) S.A.

w R., z którego wynika, że był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 19 lutego 1973 r. do 31 marca 1981 r., na pełny etat, ostatnio na stanowisku geodety, z posiadanej kartoteki wynagrodzeń za 1980 r. wynika, że w miesiącu październiku wystąpił urlop bezpłatny w ilości 13 dni (brak dokładnych dat), wynagrodzenie za 1981 r. wyniosło 18.368 zł,

a zaświadczenie zostało wystawione za miesiące styczeń i luty 1981 r. na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych, a za miesiąc marzec na podstawie angaży; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28 października 2014 r. wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w R., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 19 lutego 1973 r. do 31 marca 1981 r., na pełny etat, ostatnio na stanowisku geodety, z posiadanej kartoteki wynagrodzeń za 1980 r. wynika, że

w miesiącu październiku wystąpił urlop bezpłatny w ilości 13 dni (brak dokładnych dat), wykazano wysokość wynagrodzenia za: 1973 r. – 15.536 zł, za 1974 r. – 25.800 zł, za 1975 r. – 35.100 zł, za 1976 r. – 37.200 zł, za 1977 r. – 38.700 zł, za 1978 r. – 87.133 zł, za 1979 r. – 90.962 zł, za 1980 r. – 86.260 zł, za 1981 r. – 12.900 zł. Wskazano również, iż zaświadczenie zostało wystawione za lata 1973-1977 oraz za 1981 r. na podstawie akt osobowych, a pozostałe lata na podstawie kartotek wynagrodzeń; natomiast brak jest list płac oraz kartotek wynagrodzeń za lata 1973-1977 oraz za 1981 r.; zawiadomienie o podwyższeniu zasiłku rodzinnego oraz kwestionariusz dla celów ustalenia uprawnień do podwyższonego zasiłku rodzinnego.

Wnioskodawca przedłożył w ZUS ponadto pismo z dnia 21 stycznia 2015 r. Przedsiębiorstwa (...) S.A.

w R. wraz z kserokopią dokumentacji z akt osobowych wnioskodawcy. W przedmiotowym piśmie przedsiębiorstwo poinformowało wnioskodawcę, że nie posiada list płac oraz kartoteki wynagrodzeń za okres od stycznia do marca 1981 r. Dlatego też w zaświadczeniu o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z dnia 28 października 2014 r. wysokość wynagrodzenia wyliczona została na podstawie angaży w oparciu o stawki osobistego zaszeregowania. W wyniku analizy innych dokumentów znajdujących się w aktach osobowych znaleziono informację na temat wynagrodzenia za styczeń i luty 1981 r. Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu zostało wystawione w oparciu o znalezione dokumenty za styczeń i luty 1981 r. oraz angaż za marzec 1981 r.

Decyzją z dnia z dnia 31 marca 2015 r. znak: (...) (...)ZUS, ustalił wnioskodawcy M. F. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. Wartość kapitału początkowego wyniosła 59.794,90 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 928,98 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1982 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 76,09 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 76,09 % przez kwotę bazową 1.220,89 zł. Zakład przyjął okresy składkowe w wymiarze 10 lat, 10 miesięcy i 10 dni.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego Zakład nie uwzględniał okresów od 1 października 1980 r. do 13 października 1980 r., gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

Jednocześnie poinformowano, że za okres zatrudnienia od 24 sierpnia 1970 r. do 2 stycznia 1971 r. zostały wprowadzone kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Ustalając ponownie wartość kapitału początkowego ZUS wyliczył go na kwotę 62.089,72 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjęto na kwotę 1.006,99 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 82,48 % przez kwotę bazową 1.220,89 zł. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1973-1982. Do obliczenia

stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot, o których mowa w art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w latach 1973-1982,

w którym wnioskodawca pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego, przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

Dowód – dokumentacja zawarta w aktach organu rentowego, w tym:

- wniosek o ustalenie kapitału początkowego z dnia 5.02.2015 r.,
- świadectwo pracy z dnia 31.03.1981 r. wystawione przez (...) Przedsiębiorstwo (...) w R.,
- zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Przedsiębiorstwo (...) S.A. w R. z dnia 28.10.2014 r. i z dnia 21.01.2015 r.,
- zawiadomienie o podwyższeniu zasiłku rodzinnego oraz kwestionariusz dla celów ustalenia uprawnień do podwyższonego zasiłku rodzinnego,
- kserokopia dokumentacji z akt osobowych wnioskodawcy,
- pismo z dnia 21.01.2015 r. Przedsiębiorstwa (...) S.A. w R.,
- zaskarżona decyzja ZUS z dnia 31.03.2015 r.

Ponadto Sąd ustalił, że zakład pracy (...) Przedsiębiorstwo (...) w R. z dniem 28 marca 1974 r. zawiadomił wnioskodawcę M. F. o podwyższeniu zasiłku rodzinnego. Podano, iż na podstawie oświadczenia Z-13 i innej dokumentacji znajdującej się w kartotece zasiłków rodzinnych stwierdza się, że wnioskodawca pobiera zasiłek rodzinny na współmałżonka i na 1 dziecko. Łącznie więc z jego dochodu utrzymywanych jest 3 osób łącznie z M. F.. Dochód wnioskodawcy za 12 miesięcy 1973 r. ustalony na podstawie wytycznych Przewodniczącego KP i P z dnia 4 stycznia 1973 r. wyniósł 24.600 zł, a więc przeciętny dochód miesięczny wyniósł 2.245 zł.

Ponadto w kwestionariuszu dla celów ustalenia uprawnień do podwyższonego zasiłku rodzinnego wskazano, iż M. F. oprócz dochodów z pracy w zakładzie pracy nie osiągnął żadnych innych dochodów w 1973 r. Osiągnął w 1972 r. dochód w wysokości 24.600 zł z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Dowód:

- zawiadomienie o podwyższeniu zasiłku rodzinnego – k. 10 (koperta),
- kwestionariusz dla celów ustalenia uprawnień do podwyższonego zasiłku rodzinnego – k. 10 (koperta).

Dokonując powyższych ustaleń, Sąd oparł się na dowodach z dokumentacji zgromadzonej w aktach organu rentowego i w toku prowadzonego w sprawie postępowania. Dowody te korzystają

z domniemania prawdziwości zawartych w nich danych z mocy art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została w sposób wystarczający obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. F. należy uznać za częściowo uzasadnione.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U.

z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3).

W myśl art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (art. 174 ust. 3).

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu (art. 174 ust. 3b).

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. (art. 174 ust. 7).

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według ustalonego w ustawie wzoru (art. 174 ust. 8).

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę (art. 174 ust. 9).

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym

okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (art. 15 ust. 2a).

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (art. 15 ust. 6).

Wskazać należy, iż niewątpliwie podstawowym dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia dla potrzeb ustalenia kapitału początkowego jest zaświadczenie wystawione przez pracodawcę na druku ZUS Rp-7 lub legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy o okresach zatrudnienia i osiąganym w danym okresie wynagrodzeniu. Wykluczone jest przy tym stwierdzenie, że dla poczynienia ustaleń w tym zakresie wystarczające jest uprawdopodobnienie pewnych faktów. W trakcie postępowania dowodowego w sprawach z ubezpieczenia społecznego mogą być przeprowadzane wszelkie dowody przewidziane przepisami kodeksu postępowania cywilnego, w celu udowodnienia wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia (odmiennie niż ma to miejsce w toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym), pod warunkiem jednak możliwości poczynienia na ich podstawie ustaleń w sposób pewny, precyzyjny i kategoriyczny.

Przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) w § 21 ust. 1 stanowią, że środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie dochodu wnioskodawcy za 1973 r. zgodnie z jego wnioskiem.

W ocenie Sądu dokument w postaci zawiadomienia o podwyższeniu zasiłku rodzinnego zawiera w sobie faktycznie zaświadczenie o tym, jaka była wysokość dochodu wnioskodawcy za 1973 r. Wynika z niego całkowicie, że w 1973 r. wnioskodawca otrzymał od pracodawcy tytułem wynagrodzenia za pracę kwotę 24.600 zł. Sąd przyjął, iż dokument ten jest wystarczająco wiarygodny, aby w oparciu o niego ustalić, że wysokość dochodu osiągniętego przez wnioskodawcę w tym roku wyniosła faktycznie 24.600 zł, jak wskazano w tym dokumencie.

Wobec powyższego Sąd zmienił w tym zakresie zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 31 marca 2015 r. dotyczącą ustalenia wysokości kapitału początkowego uznając, iż dochód wnioskodawcy M. F. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za 1973 r. wyniósł 24.600 zł, a nie jak przyjął ZUS 15.536 zł i w związku z tym Sąd zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych do ustalenia wartości kapitału początkowego przy uwzględnieniu dochodu za 1973 r. w wysokości 24.600 zł.

Sąd oddalił natomiast odwołanie w pozostałym zakresie.

W odwołaniu od zaskarżonej decyzji wnioskodawca odwołał się w zasadzie tylko do jednego dokumentu, a więc do zawiadomienia o podwyższeniu zasiłku rodzinnego, który to należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu wysokości dochodów w spornym okresie. Wnioskodawca nie przedstawił innych dokumentów za lata 1974-1977, na podstawie których można byłoby dokonać obliczenia wysokości faktycznie uzyskanego wynagrodzenia w tych latach. Za te lata nie zachowały się listy płac. Nie ma tutaj znaczenia, z jakiego powodu nie ma tych dokumentów. Jeżeli istnieje możliwość ustalenia wysokości wynagrodzenia w oparciu o angaże, to Sąd takiego wyliczenia dokonuje. W niniejszej sprawie w oparciu o angaże ustalenia wysokości dochodów za poszczególne lata dokonał zakład pracy,

a w ślad za nim organ rentowy i brak jest podstaw do kwestionowania tego wyliczenia.

Wnioskodawca wywodził, że ustalona wysokość wynagrodzenia faktycznie nie odzwierciedla ilości przepracowanych przez niego godzin,

w związku z tym, że obowiązywało go wynagrodzenie akordowe. Zakład pracy jednak takimi danymi nie dysponuje.

Sąd nie może ustalić wysokości dochodów wnioskodawcy w inny sposób, jak tylko w oparciu o posiadane dokumenty.

Wnioskodawca nie przedstawił żadnych innych środków dowodowych, w oparciu o które Sąd mógłby ustalić inną wysokość wynagrodzenia, niż przyjął to zakład pracy.

Obowiązujące przepisy prawa nie przewidują wyliczania zarobków przy przyjęciu hipotetycznej średniej, muszą być one wyliczone ściśle.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu brak jest możliwości ustalenia w sposób pewny, jakie były faktyczne zarobki wnioskodawcy w latach 1974-1977, o ile były one wyższe od tych osiągniętych w 1973 r. Podkreślenia wymaga, że udowodnienie faktów spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne (art. 232 k.p.c.), stąd też na wnioskodawczyni ciążył obowiązek przedstawienia dowodów dla udowodnienia spornych okoliczności. Muszą to być jednak środki dowodowe, które pozwolą na wiarygodne ustalenie okoliczności faktycznych, a ponadto znajdujące potwierdzenie w obowiązujących przepisach prawa. Przepisy

z zakresu ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie ma możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia, będącego podstawą do wyliczenia wysokości kapitału początkowego w sposób prawdopodobny lub przybliżony, do czego faktycznie w tym zakresie zmierzało odwołanie.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych wyżej przepisów w związku z art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku, natomiast w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie II sentencji wyroku.